

ВЪТРЕШНО СПОРАЗУМЕНИЕ

между представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно финансирането и управлението на помощта от Общността по линия на Втория финансов протокол към Четвъртата конвенция между държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ) и Европейската общност (ЕО)

ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВАТА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ, ЗАСЕДАВАЩИ В РАМКИТЕ НА СЪВЕТА,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взеха предвид Четвъртата конвенция между държавите от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ) и ЕО, подписана в Ломе на 15 декември 1989 г. (наричана по-нататък в текста „Конвенцията”), изменена със Споразумението за изменение на Четвъртата конвенция на АКТБ - ЕО от Ломе, подписано на 4 ноември 1995 г., в Мавриций, определи размера на максималната сума на помощта от Общността за държавите от АКТБ за четиригодишен период, започващ на 1 март 1995 г, възлизаща на 14 625 милиона ECU, състояща се от 12 967 милиона ECU от Европейския фонд за развитие и 1 658 милиона ECU от Европейската инвестиционна банка (наричана по-нататък в текста „Банката”);

като взеха предвид, че представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, се договориха да фиксират на 165 милиона ECU сумата от Европейския фонд за развитие за подпомагане на отвъдморските страни и територии (наричани по-нататък в текста „ОСТ”), за които се отнася част четвърта от Договора; като взеха предвид, че се предвижда, че операции в размер 35 милиона ECU се предприемат от Банката от нейните собствени ресурси в ОСТ;

като взеха предвид, че екюто, използвано за изпълнението на настоящото Споразумение, е дефинирано в Регламент (ЕИО) № 3180/78 на Съвета от 18 декември 1978 г., с който се променя стойността на отчетната единица, използвана от Европейския фонд за валутно сътрудничество¹ или, където е уместно, във всеки следващ регламент на Съвета, определящ състава на екюто;

като взеха предвид, че за изпълнението на Конвенцията и на Решението относно асоциирането на ОСТ (наричано по-нататък в текста „Решението”), се създава осми Европейски фонд за развитие и се разработва процедура за отпускането на средства и за вноските на държавите-членки в тези фондове;

¹ ОВ L 379, 30.12.1978 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕИО) № 1971/89 (ОВ L 189, 4.7.1989 г., стр. 1).

като взеха предвид, че във връзка с необходимостта от определяне на правила за управление на финансовото сътрудничество трябва да се постигне договореност относно процедурата за програмиране, преглед и одобрение на помощта, както и подробни правила за надзор върху използването на средствата;

като взеха предвид, че трябва да се създаде комитет от представители на правителствата на държавите-членки със съдействието на Комисията, и че трябва да се създаде подобен комитет със съдействието на Банката; като взеха предвид, че работата, извършена от Комисията и от Банката по прилагане на Конвенцията и на съответните разпоредби на Решението трябва да бъдат хармонизирани; като взеха предвид, че поради това е желателно съставът на комитетите, създадени със съдействието на Комисията и на Банката, да бъде идентичен, доколкото това е възможно;

като взеха предвид Резолюция на Съвета от 2 декември 1993 г. и заключенията на Съвета от 6 май 1994 г. относно координирането на политиките на сътрудничество и на операциите в рамките на Общността; като взеха предвид, че Резолюция на Съвета от 1 юни 1995 г. се отнася до взаимното допълване между политиките на развитие и операциите на Съюза и на неговите държави-членки;

след консултиране с Комисията,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ГЛАВА I

Член 1

1. Държавите-членки създават Осми европейски фонд за развитие (ЕФР) (1995 г.), наричан по-нататък в текста „Фондът”.

2. а) Фондът се състои от 13 132 милиона ECU, от които:

і) 12 840 милиона ECU представляват вноски от държавите-членки, както следва:

(млн. ECU)

Белгия	503
Дания	275
Германия	3 000
Гърция	160
Испания	750
Франция	3 120
Ирландия	80
Италия	1 610

Люксембург	37
Нидерландия	670
Австрия	340
Португалия	125
Финландия	190
Швеция	350
Великобритания	1 630

ii) 292 милиона ECU от трансфера на неразпределени или неизползваеми средства от предишни фондове, финансирани от държавите-членки, както следва:

- 111 милиона ECU от преизчисляването на съвкупната сума от безвъзмездната помощ по Седмия ЕФР, решена от договарящите страни на основание член 232 от Конвенцията, разбита в съответствие с таблицата, определена в член 1, параграф 2 от вътрешното споразумение относно финансирането и управлението на Седмия ЕФР;
- 142 милиона ECU от преизчисляването на съвкупната сума от безвъзмездната помощ на Седмия ЕФР, която се счита за неизползваема за целите на програмирането на помощта, разбита в съответствие с таблицата, определена в член 1, параграф 2 от вътрешното споразумение относно финансирането и управлението на Седмия ЕФР;
- 26 милиона ECU от преизчисляването на съвкупната сума от безвъзмездната помощ, неразпределена по силата на Шестия ЕФР, разбита в съответствие с таблицата, определена в член 1, параграф 2 от вътрешното споразумение относно финансирането и управлението на Седмия ЕФР;
- 13 милиона ECU от преизчисляването на съвкупната сума от безвъзмездната помощ, неразпределена по силата на Четвъртия ЕФР, разбита в съответствие с таблицата, определена в член 1, параграф 2 от вътрешното споразумение относно финансирането и управлението на Седмия ЕФР.

б) Разпределението на вноските съгласно буква а), i) може да бъде изменено с единодушно решение на Съвета, в случай че към Общността се присъедини нова държава.

Член 2

1. Сумата, посочена в член 1, се разпределя, както следва:

а) 12 967 милиона ECU за държавите от АКТБ, както следва:

i) 11 967 милиона ECU под формата на безвъзмездна помощ, от които:

- 1 400 милиона ECU заделени конкретно в подкрепа на структурните реформи;

- 1 800 милиона ECU под формата на трансфери съгласно глава 1, дял II, част трета, на Конвенцията;
- 575 милиона ECU под формата на специален финансов инструмент, съгласно глава 3, дял II, част трета на Конвенцията;
- 260 милиона ECU, които представляват резерв за извънредна помощ и помощ за бежанците;
- 1 300 милиона ECU, заделени за регионално сътрудничество;
- 370 милиона за финансиране на субсидирането на лихвени проценти, съгласно разпоредбите на член 235 от Конвенцията;
- 6 262 милиона ECU за финансиране на помощта по линия на националните програми.

ii) 1 000 милион ECU под формата на рисков капитал;

б) 165 милиона ECU за АКТЬ, включващ:

i) 135 милиона ECU под формата на безвъзмездна помощ, от които:

- 2,5 милиона ECU под формата на специален финансов инструмент, в съответствие с разпоредбите на Решението, отнасящи се до минни продукти;
- 5,5 милиона ECU под формата на трансфери за ОСТ, в съответствие с онези разпоредби на Решението, които се отнасят до системата на стабилизиране на приходите от износа;
- 3,5 милиона ECU, които представляват резерв за помощ при форсмажорни обстоятелства и помощ за бежанците;
- 10 милиона, заделени за регионално сътрудничество;
- 8,5 милиона ECU за финансиране на субсидирането на лихвени проценти, съгласно разпоредбите на член 157 от Решението;
- 105 милиона ECU;

ii) 30 милиона ECU за финансиране на помощта по линия на националните програми;

ii) 30 милиона ECU под формата на рисков капитал.

2. В случаите, когато дадена ОСТ стане независима и се присъедини към Конвенцията, сумите, посочени в първи, трети, четвърти, пети и шести нов ред от параграф 1, буква б), i) и параграф 1, буква б), ii), се намалява, а сумите, посочени в параграф 1, буква а) съответно се увеличават, с решение на Съвета, взето единодушно по предложение на Комисията.

В подобни случаи дадената страна продължава да има право да получава средствата, предвидени съгласно втори нов ред на параграф 1, буква б), i), при условие че са спазени административните правила, постановени в глава 1, дял II, част трета на Конвенцията.

Член 3

Към сумата, посочена в член 1, се прибавят 1 693 милиона ECU под формата на заеми, предоставени от собствените средства на Банката при условията, определени в съответствие с нейния устав.

Тези заеми се отпускат, както следва:

- а) сумата от 1 658 милиона ECU за финансиране на операции, извършвани в страни от АКТЬ;
- б) сумата от 35 милиона ECU за финансиране на операции, извършвани в ОСТ.

Член 4

Частта от сумата, заделена по шесто тире на член 2, параграф 1, буква а), i) и по пето тире на член 2, параграф 1, буква б), i), за финансиране на субсидирането на лихвени проценти, които не са били отпуснати до края на периода, през който се предоставят грантове от Банката, се предоставят отново по линия на грантовете, от които е получена.

Като действа по предложение на Комисията, съставено със съгласието на Банката, Съветът може да реши да увеличи този таван, като гласува единодушно.

Член 5

С изключение на заемите, предоставяни от собствените средства на Банката, всички финансови операции, предприемани в полза на държавите от АКТЬ или на ОСТ в съответствие с Конвенцията или с Решението, се извършват при условията, постановени в настоящото споразумение и са за сметка на Фонда.

Член 6

1. Всяка година Комисията, като вземе под внимание прогнозите на Банката по отношение на операциите, които се управляват от нея, изготвя и изпраща в Съвета преди 1 ноември описание на плащанията, които предстои да бъдат направени през следващата бюджетна година и график с искане за вноски. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство, съгласно разпоредбите на член 21, параграф 4. Подробните правила за плащане на вноските от държавите-членки се определят от Финансовия регламент, упоменат в член 32.

2. Заедно с годишната си прогноза на вноските, Комисията изпраща на Съвета и прогнозата си за разходите, включително тези, отнасящи се до предишни фондове, за всяка една от четирите години, следващи годината, в която се искат вноските.

3. Ако вноските се окажат недостатъчни, за да отговорят на реалните нужди на съответната финансова година, Комисията внася в Съвета предложения за

допълнителни плащания; Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство, съгласно разпоредбите на член 21, параграф 4, във възможно най-кратки срокове.

Член 7

1. Всяко салдо във Фонда се използва в съответствие със същите правила, както правилата, постановени в Конвенцията, Решението и настоящото споразумение.
2. След приключване на настоящото споразумение, държавите-членки са длъжни да заплатят своя дял от непоисканите дължими вноски, съгласно разпоредбите на член 6 и на Финансовия регламент, упоменат в член 32.

Член 8

1. Държавите-членки се задължават да действат в качеството на гарант на Банката, като се отказват от всяко право на възражение и пропорционално на своя принос в капитала на Банката, по отношение на всички финансови задължения, произтичащи за заемополучателите от договорите за заем, сключени между тях и Банката, и касаещи собствените ѝ средства, в изпълнение както на член 1 от Втория финансов протокол, приложен към Конвенцията, така и на съответните разпоредби на Решението и, когато е уместно, на член 104 и член 109 от Конвенцията.
2. Гаранцията, упомената в член 1, се ограничава до 75 % от общата сума на кредитите, открити от Банката по всички договори за заем; тя се прилага за покриване на всички рискове.
3. Независимо от общата гаранция, упомената в параграфи 1 и 2 от настоящия член, държавите-членки могат да действат като гарант на Банката по отношение на финансови задължения, сключени по линия на членове 104 и 109 от Конвенцията, в конкретни случаи и по искане на Банката, що се отнася до процент, надвишаващ 75 % и достигащ 100 % от кредитите, открити от Банката по съответните договори за заем.
4. Договореностите, произтичащи от параграфи 1, 2 и 3, са предмет на гаранционни договори между всяка държава-членка и Банката.

Член 9

1. Плащанията, направени в полза на Банката във връзка със специални заеми, предоставени на държавите от АКТЬ, ОСТ и френските отвъдморски департаменти след 1 юни 1964 г., заедно с постъпленията и доходите от операции с рисков капитал, предприети след 1 февруари 1971 г. в полза на тези държави, страни, територии и департаменти, се кредитират на държавите-членки според техните вноски във Фонда, от който са взети сумите, освен ако Съветът не реши друго, а именно – по предложение от Комисията, да задели тези средства в резерв или да ги разпредели за други операции.

Всяка комисионна, дължима на Банката във връзка с управлението на заемите и операциите, упоменати в първата алинея, се приспада предварително от тези суми.

2. Без да се накърняват разпоредбите на член 192 от Конвенцията, реализираните приходи от лихви върху средствата, депозирани при европейските посредници по плащанията, упоменати в член 319, параграф 4 от Конвенцията, се кредитират на една или повече банкови сметки, открити на името на Комисията, След като Комитетът за ЕФР, упоменат в член 21, вземе становище по въпроса с квалифицирано мнозинство, Комисията използва тези приходи за следните цели:

- за покриване на административните и финансови разходи, свързани с кешовото управление на средствата от Фонда;
- за краткосрочни проучвания с ограничен бюджет или за консултантски услуги, по-конкретно с цел да повиши своите потенциални възможности в областта на анализа, диагностицирането и формулирането на дългосрочна политика за реструктуриране;
- за краткосрочни одити и оценки с ограничен бюджет;
- за краткосрочни проучвания или консултантски услуги с ограничен бюджет по време на финализирането на финансовите предложения.

От друга страна, като заседава по предложение на Комисията, Съветът може да реши с квалифицирано мнозинство, в съответствие с член 21, параграф 4, да използва приходите, упоменати в настоящия член, за цели, различни от целите, посочени в параграф 2.

ГЛАВА II

Член 10

1. В съответствие с разпоредбите на членове 22, 23 и 24 и без да се накърняват отговорностите на Банката по отношение на управлението на някои видове помощ, Фондът се управлява от Комисията в съответствие с правилата, постановени във Финансовия регламент, упоменат в член 32.

2. В съответствие с членове 28 и 29, рисковият капитал и субсидирането на лихвените проценти, финансирано от собствените средства на Банката, се управляват от Банката от името на Общността, в съответствие с нейния устав и с правилата, постановени във Финансовия регламент, упоменат в член 32.

Член 11

Комисията гарантира изпълнението на политиката за помощ, определена от Съвета, както и на основните насоки на финансовото сътрудничество за развитието, определени от Съвета на министрите на АКТБ - ЕО в съответствие с член 325 от Конвенцията.

Член 12

1. Комисията и Банката периодично обменят информация относно постъпилите молби за финансиране и относно предварителните договори, сключени с тях преди постъпването на молбите от страна на съответните институции от държавите от АКТБ, ОСТ и от други реципиенти на помощта, в съответствие с член 230 от Конвенцията и със съответните разпоредби на Решението.

2. Комисията и Банката се информират взаимно за хода на оценката на молбите на финансиране. Те разменят помежду си всякаква информация от общ характер с цел да насърчат хармонизирането на административните процедури и хода на своята работа от гледна точка на политиката за развитие, а също така да ускорят оценката на молбите.

Член 13

1. Комисията оценява проектите и програмите, които съгласно член 233 от Конвенцията и съответните разпоредби на Решението могат да бъдат финансирани с безвъзмездна помощ от средствата на Фонда.

Комисията оценява също така и молбите за трансфери съгласно глава 1, дял II, част трета на Конвенцията и съответните разпоредби на Решението, заедно с проекти и програми, които отговарят на условията за специалния финансов инструмент, съгласно глава 3, дял II, част трета на Конвенцията и съответните разпоредби на Решението.

2. Банката оценява проектите и програмите, които съгласно нейния устав, членове 233 и 236 от Конвенцията и съответните разпоредби на Решението, могат да се финансират със заеми от нейните собствени средства със субсидиране на лихвения процент или с рисков капитал.

3. Производствените проекти и програми, които се отнасят до сектора на промишлеността, аграрната индустрия, туризма, минното дело и енергетиката, и транспортните и далекосъобщителни схеми, свързани с тези сектори, се изпращат на Банката, която ги разглежда и преценява дали отговарят на условията за някои видовете помощи, които Банката управлява.

4. Когато в хода на разглеждането на проект или програма от страна на Комисията или от страна на Банката стане ясно, че проектът или програмата не може да се финансира от никоя форма на помощ, управлявана от съответната институция, последната, след като уведоми потенциалния реципиент, предава молбата на другата институция.

Член 14

Без да се накърняват общите инструкции, които Банката получава от Общността по отношение на възстановяването на главницата и лихвата във връзка със специални

заеми и операции по линия на специалните финансови инструменти на предишните конвенции, Комисията предприема от името на Общността финансово изпълнение на операциите, извършвано със средства от Фонда под формата на безвъзмездна помощ, трансфери или специалния финансов инструмент; тя извършва плащания в съответствие с Финансовия регламент, упоменат в член 32.

Член 15

1. От името на Общността, Банката предприема финансовото изпълнение на операциите, извършвани със средства на Банката под формата на рисков капитал.

В този контекст Банката действа от името и за сметка на Общността. Всички произтичащи права и по-конкретно правата на кредитора или на собственика, са прехвърлени на Общността.

2. Банката предприема финансовото изпълнение на операциите чрез заеми от собствените си средства, съчетани със субсидиране на лихвения процент от средствата на Фонда.

ГЛАВА III

Член 16

1. С цел да се гарантира прозрачност и последователност при операциите за сътрудничество и да подобри допълването между тях и двустранната помощ от държавите-членки, Комисията предава на държавите-членки и техните местни представители съобщенията, съдържащи описание на проектите, веднага след като бъде взето решението за тяхната оценка. След това Комисията актуализира тези съобщения и уведомява държавите-членки за това.

2. Със същата цел за прозрачност, последователност и допълване, държавите-членки и Комисията си разменят редовно актуализирани съобщения, свързани с помощта за развитие, която вече са предоставили или която възнамеряват да предоставят. Нещо повече, в приоритетните области, по отношение на които Съветът е взел конкретно решение за координиране на политиката, държавите-членки и Комисията извършват редовен обмен на информация и становища относно своите политики и стратегии във всяка страна-реципиент, а когато това е желателно и възможно, се договарят за разработване на общи секторни насоки за всяка отделна страна чрез редовни срещи между Комисията и местните представители на държавата-членка, двустранни контакти или срещи между експерти от държавата-членка и Комисията и в контекста на заседанията на Комитета за ЕФР, упоменат в член 21, който трябва да играе централна роля в този процес.

3. Държавите-членки и Комисията се уведомяват взаимно чрез редовни срещи между Комисията и местните представители на държавата-членка, двустранни контакти и срещи на експерти от държавата-членка и Комисията и в контекста на заседанията на Комитета за ЕФР, упоменат в член 21, за всякаква информация,

каквато притежават, отнасяща се до друга двустранна, регионална или многостранна помощ, предоставена или предвидена да бъде предоставена на държавите от АКТБ.

4. Банката уведомява поименно, редовно и поверително представителите на държавите-членки и на Комисията относно всички проекти, които възнамерява да оценява за държавите от АКТБ.

Член 17

1. Програмирането, предвидено в член 281 от Конвенцията, се извършва във всяка държава от АКТБ под отговорността на Комисията и с участието на Банката.

2. С цел да се подготви фазата на програмиране, в контекста на по-широка координация с държавите-членки, и по-конкретно с тези, които са представени на място, Комисията, като действа съвместно с Банката, извършва икономически и социален анализ на икономическото и социално положение във всяка държава от АКТБ, с цел да се идентифицират съществуващите ограничения и жизнените пътища за развитие и на тази основа да се направи оценка на подходящата политика.

3. Анализът, упоменат в параграф 2, се отнася също така и за сектори, в които Общността е особено активна, както и за сектори, в които могат да се очакват молби за помощ от Общността, като се отчетат приоритетите на политиката на Общността за сътрудничество; националната макроикономическа и секторна политика и тяхната ефикасност, помощта от други донори, особено от държави-членки; взаимната зависимост между отделните сектори; както и подробна оценка на предишна помощ от Общността и на поуците, извлечени от нея.

4. Въз основа на анализа, упоменат в параграф 2, Комисията съставя и обобщен документ относно нейната стратегия на сътрудничество за всяка страна поотделно и за региона, за който ще предложи стратегия за предоставяне на безвъзмездна помощ от Общността.

Член 18

1. Този документ се разглежда от представителите на държавите-членки, Комисията и Банката, заедно с Комитета за ЕФР, упоменат в член 21, с цел да се направи оценка на общата рамка на сътрудничеството между Общността и всяка държава от АКТБ и да се осигури, доколкото е възможно, последователност и допълване между помощта от Общността и помощта от държавите-членки. От своя страна, Банката посочва евентуалната обща сума на предлаганото разпределение на средства за държавата от АКТБ.

2. Въз основа на проучванията и на предложенията, внесени от съответната държава от АКТБ се извършва размяна на мнения между дадената страна, Комисията и Банката, в частта, която се отнася до нея, в съответствие с член 282 от Конвенцията, с цел да се разработи индикативна програма на безвъзмездната помощ, предоставяна от Общността.

3. Индикативната програма на помощта от Общността за всяка държава от АКТБ се изпраща на държавите-членки, за да се извърши обмен на мнения между представителите на държавите-членки и Комисията. Този обмен на мнения се извършва по желание на Комисията или на една от държавите-членки.

4. Разпоредбите на член 17 и на настоящия член, отнасящи се до националното програмиране, се прилагат, *mutatis mutandis*, към регионалното програмиране въз основа на член 160 от Конвенцията.

Член 19

1. Независимо от възможността, предвидена в член 282, параграф 3 за държава от АКТБ да поиска преразглеждане на индикативната програма, тази програма се преразглежда в съответствие с член 282, параграф 3 не по-късно от три години след влизането в сила на Втория финансов протокол или когато общият размер на финансовите решения, взети в контекста на индикативната програма на държавата от АКТБ, достигне 80% от първото плащане на индикативните средства, при условие, че това е постигнато преди изтичането на гореспоменатия тригодишен период.

2. След средносрочния доклад за изпълнението на индикативната програма на държавата от АКТБ, и като вземе под внимание факторите, упоменати в член 282, параграф 4 от Конвенцията, Комисията прави оценка на действителните потребности на държавата от АКТБ по отношение на финансовите ангажменти до края на периода на Втория финансов протокол към Конвенцията. След размяна на мнения с държавите-членки в Комитета за ЕФР, Комисията решава за всеки отделен случай каква сума да бъде отпусната и какво да бъде нивото на второто плащане в рамките на индикативната програма, съгласно член 23, въз основа на обобщен документ от отделите на Комисията.

Член 20

1. Разпоредбите на Конвенцията относно помощта за реструктуриране се привеждат в изпълнение въз основа на следните принципи:

а) когато прави анализ на състоянието на съответните страни, Комисията, като използва диагностичен метод, основаващ се на индикаторите, изброени в член 246 от Конвенцията, оценява мащабите и ефективността на предприетите или предвидени реформи в областите, за които се отнася настоящият член, и по-конкретно в паричната, бюджетна и фискална политика;

б) подпомагането на структурното преустройство трябва да бъде пряко свързано с операциите и мерките, предприемани от съответната страна във връзка с това преустройство;

в) процедурите, използвани при сключването на договори трябва да бъдат достатъчно гъвкави, за да се нагодят към административните и търговски процедури в съответната държава от АКТБ;

г) в съответствие с буква в), която се отнася за програмите за внос, всяка програма в подкрепа на структурните промени трябва да уточнява, при внос, тръжната система, заедно с стойността на поръчките за внос, като посочва избора на двете форми на обява за участие в търг:

- международна обява за участие в търг;
- пряко споразумение.

От друга страна, трябва да се спазват обичайните процедури за провеждане на публични търгове при внос от страната или от организации за предоставяне на обществени услуги.

д) по искане на дадената държава от АКТБ и след консултации с тази държава, може да се предостави техническа помощ на институцията от АКТБ, която отговаря за изпълнението на програмата.

Когато се преговаря за техническа помощ, Комисията гарантира, че тази техническа помощ отговаря за:

- осъществяване на контрол върху оперативните аспекти на програмата;
- гарантиране на доставките на вносни стоки с най-добро качество и най-добри цени, след възможно най-широки консултации с доставчици от АКТБ и от ЕО;
- консултиране на вносителите, когато това е технически възможно и икономически оправдано, относно възможни начини за разширяване на пазарите.

Консултантите, които работят по линия на техническото сътрудничество, могат, ако е необходимо, да съдействат на вносителите, които изразят такова желание, да обединят своите поръчки, когато стоките, които трябва да бъдат внесени, са хомогенни, като по този начин получат по-добро съотношение между качество и цена;

е) прякото подпомагане на бюджета трябва напълно да съответства на макро-икономическата и бюджетна рамка като елемент от общата програма на реформи и да бъде предмет на обичайните изключения в рамките на общите и секторни програми за внос. По-конкретно, помощта не трябва да се използва в подкрепа на разходите за военни цели.

2. Комисията уведомява държавите-членки при необходимост и най-малко веднъж годишно относно изпълнението на програмите в подкрепа на реструктурирането и относно какъвто и да е проблем, с оглед на това, да бъдат спазени условията за получаване на помощта.

Предоставяната информация, придружена от всички необходими подробности, включително статистически данни, обхваща, по-конкретно, истинското приложение на споразумението, сключено с институцията от АКТБ, която отговаря за изпълнението на програмата, включително разпоредбите, касаещи консултациите, упоменати във втори нов ред от параграф 1, буква д), алинея втора. Като се основава на тази информация, на напредъка на програмите за внос и на координацията с други донори, Съветът, като заседава по предложение на Комисията, може да реши с квалифицирано мнозинство, съгласно член 21, параграф 4, да коригира договореностите за изпълнение на програмите, както това е посочено в параграф 1.

ГЛАВА IV

Член 21

1. Със съдействието на Комисията се създава Комитет (наричан по-нататък в текста „Комитетът за ЕФР”), който се състои от представители на правителствата на държавите-членки и има за цел да управлява средствата от Фонда.

Комитетът за ЕФР се председателства от представител на Комисията, а Комисията предоставя секретариат за неговите нужди.

В работата на Комитета участва представител на Банката.

2. Съветът приема единодушно правилника за работата на Комитета за ЕФР.

3. В рамките на Комитета за ЕФР, гласовете на държавите-членки се претеглят, както следва:

Белгия	9
Дания	5
Германия	50
Гърция	4
Испания	13
Франция	52
Ирландия	2
Италия	27
Люксембург	1
Нидерландия	12
Австрия	6
Португалия	3
Финландия	4
Швеция	6
Великобритания	27

4. Комитетът за ЕФР взема решения с квалифицирано мнозинство от 145 гласа, като най-малко осем държавите-членки трябва да са гласували „за”.

5. Претеглянето на гласовете, посочено в параграф 3, и квалифицираното мнозинство, упоменато в параграф 4, могат да бъдат променени с единодушно решение на Съвета в случая, посочен в член 1, параграф 2, буква б).

Член 22

1. Комитетът за ЕФР съсредоточава своите усилия върху проблемите по същество, свързани със сътрудничеството между отделните страни, и търси подходящо координиране на подхода и операциите на Общността и нейните държави-членки, в интерес на последователността и допълването.

2. Задачите на Комитета са на три нива:

- програмиране на помощта от Общността,
- мониторинг върху изпълнението на програмите на Общността, включително нейните аспекти по сектори,
- вземане на решения.

Член 23

По отношение на програмирането, целта на оценката, упомената в член 18, параграф 1, и на размяната на мнения, предвидена в член 18, параграф 3 и член 19, параграф 2, е постигане на желания консенсус между Комисията и държавите-членки. Прегледът на състоянието на нещата и размяната на мнения се извършват в рамките на Комитета за ЕФР и се отнася до:

- общата рамка на сътрудничество между Общността и всяка държава от АКТЕ, по-конкретно предложените целеви сектори и предвижданите мерки за постигане на целите, определени за тези сектори, както и предложените общи насоки за реализиране на регионалното сътрудничество;
- последователност и допълване между помощта от Общността и помощта от държавите-членки.

В случай, че не е възможно да се постигне консенсусът, упоменат в първия параграф, както и по искане на държава-членка или на Комисията, Комитетът за ЕФР също излиза със становище, взето с квалифицирано мнозинство, в съответствие с процедурите, постановени в член 21.

Член 24

По отношение на мониторинга върху изпълнението на програмите за сътрудничество, Комитетът за ЕФР разглежда:

- проблеми на политиката на развитие и всякакви проблеми от общ и (или) секторен характер, които могат да произтичат от изпълнението на различните аспекти на отделните проекти или програми, финансирани от средствата,

управлявани от Комисията, като се вземат под внимание опитът и операциите на държавите-членки;

- подхода на Общността и на държавите-членки към помощта за реструктуриране, предоставяна на съответните държави, включително въпроса за използването на насрещните фондове;
- всички промени, каквито се окажат необходими в индикативните програми или в подкрепата за реструктурирането;
- средносрочните доклади за изпълнение, когато Комитетът за ЕФР ги изисква за целите на одобрението на финансовите предложения за конкретни проекти или програми;
- оценка на помощите, предоставени от Общността, когато те пораждат въпроси, свързани с работата на Комитета за ЕФР.

Член 25

1. По отношение на процеса на вземане на решения, Комитетът за ЕФР се произнася с квалифицирано мнозинство, в съответствие с член 21, относно:

а) доколко държавите от АКТБ отговарят на условията за получаване на средства за структурно преустройство, с изключение на случаите, когато по силата на член 246, параграф 2 от Конвенцията, тази преценка за съответствие с изискванията е автоматична;

б) предложенията за финансиране на проекти и програми на стойност, която е по-висока от 2 милиона ЕСУ, в съответствие с писмена процедура или стандартна процедура, чиито подробни договорености се определят в правилника за работа, упоменат в член 21, параграф 2;

в) предложенията за финансиране, свързани с подкрепа на структурното преустройство или със специалния финансов инструмент (*Sysmin*), независимо от размера на сумата;

г) финансовите предложения, разработени съгласно член 9, параграф 2 (ползване на лихви).

2. Комисията е упълномощена да одобрява операции на стойност под 2 милиона ЕСУ, без да иска становището на Комитета за ЕФР.

3. а) Комисията е също така упълномощена, при обстоятелствата, предвидени в буква б), да одобрява, без да иска становището на Комитета за ЕФР, допълнителните разходи, необходими за покриване на очакван или действителен преразход по даден проект или програма, упоменати в параграф 1, буква б) и параграф 2, за покриване на допълнителни финансови изисквания във връзка с траншовете за структурно преустройство, които са предмет на предложенията, упоменати в параграф 1, буква в), когато преразходът или необходимата допълнителна сума не надхвърля 20 % от първоначално одобрената сума, посочена в решението за финансиране.

б) Когато допълнителният финансов ангажимент, упоменат в буква а), не надхвърля 4 милиона ECU, Комитетът за ЕФР се уведомява за решението на Комисията.

Когато допълнителният финансов ангажимент, упоменат в буква а), не надхвърля 4 милиона ECU, обаче възлиза на по-малко от 20% от първоначално одобрената сума, необходимо е да се вземе становището на Комитета за ЕФР съгласно опростени и ускорени процедури, които трябва да бъдат разработени въз основа на предложенията на Комисията, след като бъде приет правилникът за работа на Комитета за ЕФР.

4. Предложенията за финансиране трябва да посочват, по-конкретно, връзката между проектите и програмите и прогнозите за развитието на дадената държава или държави, и как те се координират със секторната и макроикономическа политика на получаване на помощ от Общността.

Те трябва да споменават начина на използване от тези страни на предишна помощ от Общността в същия сектор и да посочват съществуващи оценки на проекти за същия сектор.

5. Предложенията за финансиране, отнасящи се до структурното преустройство, трябва да посочват, *inter alia*, за кои пера се отпускат средствата за пряко или косвено подпомагане на бюджета.

6. С цел да се ускорят процедурите, предложенията за финансиране могат да обхващат общи суми за финансиране на:

- а) обучението;
- б) децентрализираното сътрудничество;
- в) микро-проекти;
- г) насърчаване и развитие на търговията;
- д) пакети от операции от малък мащаб в конкретен сектор;
- е) техническо сътрудничество.

Член 26

1. Ако Комитетът за ЕФР поиска съществени промени в някое от предложенията, упоменати в член 25, параграф 1, или в отсъствие на благоприятно становище във връзка с предложението, Комисията се съветва с представителите на дадената държава или държави от АКТЬ.

След приключване на консултациите, Комисията уведомява държавите-членки за резултатите на следващото заседание на Комитета за ЕФР.

2. След приключване на консултациите, упоменати в параграф 1, Комисията може да представи ревизирано или разширено предложение в Комитета за ЕФР на някое от следващите му заседания.

3. Ако Комитетът за ЕФР въпреки това отказва да даде благоприятно становище, Комисията уведомява дадената държава или държави от АКТБ, които от своя страна могат тогава да поискат:

- или въпросът да бъде внесен в Комитета на министрите на държавите от АКТБ - ЕО, упоменат в член 325 от Конвенцията (наричан по-нататък в текста „Комитет за развитие на финансовото сътрудничество”),
- или те да бъдат изслушани от органа за вземане на решения на Общността, при условията, постановени в член 27, параграф 2.

Член 27

1. Предложенията, упоменати в член 25, параграф 1, заедно със становището на Комитета за ЕФР, се внасят в Комисията за вземане на решение.

2. Ако Комисията реши да се разграничи от становището, изразено от Комитета за ЕФР или ако Комитетът не е излязъл с благоприятно становище, Комисията или оттегля предложението, или при първа възможност препраща предложението на Съвета, който взема решение по него в съответствие със същата процедура за гласуване, както и Комитетът за ЕФР, и се произнася в срок, който по общо правило не може да надхвърля два месеца.

Във втория случай, когато става дума за предложение за финансиране, дадената държава от АКТБ може, ако не е решила да препрати въпроса до Комитета за развитие на финансовото сътрудничество, да изпрати в Съвета, в съответствие с член 289, параграф 3 от Конвенцията, всякаква допълнителна информация, каквато счете за необходимо преди вземането на окончателното решение; тази страна може да бъде изслушана от председателя и членовете на Съвета.

Член 28

1. Със съдействието на Банката се създава Комитет (наричан по-нататък в текста „Комитет по член 28”), в който влизат представители на правителствата на държавите-членки.

Комитетът по член 28 се председателства от представител на държавата-членка, която в дадения момент е председател на Съвета на гуверньорите на Банката; Банката предоставя секретариат за нуждите на Комитета.

В работата на Комитета участва представител на Комисията.

2. Съветът приема единодушно правилника за работа на Комитета по член 28.

3. Претеглянето на гласовете на държавите-членки и квалифицираното мнозинство, отнасящи се за Комитета по член 28, се определят въз основа на приложението на разпоредбите на член 21, параграфи 3, 4 и 5.

Член 29

1. Комитетът по член 28 взема становище с квалифицирано мнозинство относно молбите за заеми със субсидиран лихвен процент и молбите за финансиране с рисков капитал, които са постъпили в Банката.

На заседанията на Комитета, представителят на Комисията може да представи оценката, която Комисията дава на тези предложения. Тази оценка се отнася до съответствието между проектите по линия на политиката на Общността за развитие, и целите на финансовото и техническо сътрудничество, посочени в Конвенцията, както и до общите насоки, приети от Съвета на министрите на АКТЬ - ЕО.

Освен това, Комитетът може, по искане на Банката или, с нейно съгласие – по искане на една или повече държави-членки:

- да разглежда въпроси, свързани с политиката на развитие, доколкото те са пряко свързани с дейността на Банката в рамките на проекта;
- да извършва размяна на мнения по практическите идеи на Банката и на държавите-членки, що се отнася до финансирането на проекти от гледна точка на координацията;
- да обсъжда въпроси, произтичащи от оценката на дейността на Банката, съгласно разпоредбите на член 30, параграф 6.

2. Документът, внесен от Банката в Комитета по член 28, трябва по-конкретно да пояснява връзката между проекта и перспективите за развитие на дадената държава или държави; ако това е уместно, документът трябва да показва състоянието на нещата по отношение на безвъзмездната помощ от Общността, подлежаща на изплащане, и дяловете, придобити от нея, както и начинът на използване на предишна помощ в същия сектор; прилагат се всякакви налични оценки на проекти в дадения сектор.

3. В случаите, когато Комитетът по член 28 излезе с благоприятно становище относно искане за заем със субсидиран лихвен процент, това искане, заедно с аргументираното становище на Комитета и, когато това е уместно, с оценката на представителя на Комисията, се внася за одобрение в Съвета на гуверньорите на Банката, който действа в съответствие с устава на Банката.

В отсъствие на благоприятно становище на Комитета, Банката или оттегля молбата, или решава да я подкрепи. Във втория случай молбата, придружена от аргументираното становище на Комитета и, когато това е уместно, от оценката на представителя на Комисията, се внася в Съвета на гуверньорите на Банката за решение. Съветът на гуверньорите на Банката заседава в съответствие с устава на Банката.

4. В случаите, когато Комитетът по член 28 излезе с благоприятно становище относно предложение за финансиране с рисков капитал, предложението се внася в

Съвета на гуверньорите на Банката за решение. Съветът на гуверньорите на Банката заседава в съответствие с устава на Банката.

В отсъствие на благоприятно становище на Комитета, Банката, като се съобразява с разпоредбите на член 289, параграфи 2 и 3 от Конвенцията, уведомява представителите на дадената държава или държави от АКТБ, които могат да поискат следното:

- или въпросът да бъде внесен в Комитета за развитие на финансовото сътрудничество,
- или те да бъдат изслушани от компетентния орган на Банката.

След заседанието, на което се изслушва държавата/държавите от АКТБ, Банката може:

- или да реши да не уважи предложението,
- или да поиска от държавата-членка, която е председател на Комитета по член 28, да внесе въпроса в Съвета колкото е възможно по-скоро.

Във втория случай, предложението се внася в Съвета, придружено от становището на Комитета по член 28 и, ако това е уместно, от оценката на представителя на Комисията, както и от всякаква друга информация, каквато дадената държава от АКТБ счете за необходима за Съвета.

Съветът заседава по силата на същата процедура на гласуване, както и Комитетът по член 28.

Ако Съветът потвърди позицията на Комитета по член 28, Банката оттегля предложението си.

Ако, обаче, Съветът се съгласи с предложението на Банката, Банката действа съгласно процедурите, залегнали в нейния устав.

Член 30

1. Комисията и Банката преценяват, всяка от тях дотолкова, доколкото това влиза в нейните компетенции, как се усвоява управляваната от тях помощ от Общността от държавите от АКТБ, ОСТ и от другите реципиенти.

2. Комисията и Банката преценяват също така, всяка от тях дотолкова, доколкото това влиза в нейните компетенции и като действат в тясно сътрудничество с компетентните власти на дадената държава или държави, как реципиентите използват проектите, финансирани от Общността.

3. Когато оценяват как се използва помощта от Общността и проектите, финансирани от нея, съгласно параграфи 1 и 2 по-горе, Комисията и Банката

преценяват в каква степен са постигнати целите, упоменати в членове 220 и 221 от Конвенцията и съответните разпоредби на Решението.

4. Банката изпраща редовно на Комисията информация относно изпълнението на проектите, финансирани от средствата на Фонда, управляван от нея.

5. След изтичане на срока на Финансовия протокол, приложен към Конвенцията, Комисията и Банката уведомяват Съвета относно своите изводи, съгласно разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3.

Докладът на Комисията и на Банката съдържа също така оценка на влиянието на помощта от Общността върху икономическото и социално развитие на страните-реципиенти.

6. Комисията и на Банката редовно информират Съвета за резултатите от своята дейност, свързана с оценката на текущите или приключени проекти, и по-конкретно във връзка с поставените цели за развитие.

ГЛАВА V

Член 31

1. Сумите по *Stabex* трансферите, упоменати в част трета, дял II, глава 1 от Конвенцията и в съответните разпоредби на Решението, се изразяват в екю.

2. Плащанията се извършват в екю.

3. Всяка година Комисията изготвя подробен доклад за държавите-членки относно операциите, свързани със стабилизацията на доходите от експорта и усвояването на преведените средства от държавите от АКТБ.

Докладът посочва, по-конкретно, влиянието на извършените преводи върху развитието на секторите, за които са били заделени.

4. Параграф 3 се отнася и за ОСТ.

ГЛАВА VI

Член 32

Разпоредбите, отнасящи се до прилагането на настоящото споразумение, са предмет на Финансов регламент, който се приема от Съвета след влизането в сила на Споразумението за изменение на Четвъртата конвенция на държавите от АКТБ - ЕО, при което Съветът заседава с квалифицирано мнозинство, съгласно разпоредбите на член 21, параграф 4 въз основа на проектопредложение, внесено от

Комисията и след като е получено становището на Банката относно важните за нея разпоредби и на Сметната палата, създадена по силата на член 188а и последващи. от Договора.

Член 33

1. След приключването на всяка финансова година, Комисията приема приходните и разходни сметки и счетоводния баланс на Фонда.
2. Без да накърнява разпоредбите на параграф 5, Сметната палата също упражнява своите правомощия по отношение на операциите на Фонда. Условието, при които Сметната палата упражнява своите правомощия, се формулират във Финансовия регламент, упоменат в член 32.
3. Освобождаването от задължение за финансовото управление на Фонда се дава на Комисията от Европейския парламент по препоръка на Съвета. Съветът заседава с квалифицирано мнозинство, съгласно разпоредбите на член 21, параграф 4.
4. Комисията уведомява Сметната палата за информацията, посочена в член 30, параграф 4, за да може Палатата, въз основа на писмени доказателства, да извърши проверка на помощта, предоставена от средствата на Фонда.
5. Операциите, финансирани от средствата на Фонда и управлявани от Банката, са предмет на процедурата на контрол и освобождаване от задължение, заложен в устава на Банката и отнасяща се до всички нейни операции. Всяка година Банката представя в Комисията и в Съвета доклад за изпълнението на операциите, финансирани от средствата на Фонда и управлявани от Банката.
6. Комисията съставя редовно, в сътрудничество с Банката, списъци на информацията, която получава от Банката, което има за цел да даде оценка на начина, по който Банката води своята дейност, и да насърчи тясното сътрудничество между Комисията и Банката.

Член 34

1. Без да се накърняват трансферите, упоменати в член 1, параграф 2, буква а), ii):
 - оставащият баланс във Фонда, създаден по силата на вътрешното споразумение от 1975 г. относно финансирането и управлението на помощта от Общността, продължава да бъде управляван, както е предвидено в посоченото споразумение и в съответствие с правилата и разпоредбите в сила на 28 февруари 1980 г.;
 - оставащият баланс във Фонда, създаден по силата на вътрешното споразумение от 1979 г. относно финансирането и управлението на помощта от Общността, продължава да бъде управляван, както е предвидено в посоченото споразумение и в съответствие с правилата и разпоредбите в сила на 28 февруари 1985 г.;

- оставащият баланс във Фонда, създаден по силата на вътрешното споразумение от 1985 г. относно финансирането и управлението на помощта от Общността, продължава да бъде управляван, както е предвидено в посоченото споразумение и в съответствие с правилата и разпоредбите в сила на 28 февруари 1990 г.;
- оставащият баланс във Фонда, създаден по силата на вътрешното споразумение от 1990 г. относно финансирането и управлението на помощта от Общността, продължава да бъде управляван, както е предвидено в посоченото споразумение и в съответствие с правилата и разпоредбите в сила на 28 февруари 1995 г.

2. В случай, че успешното приключване на проектите, финансирани от Фондовете, упоменати в параграф 1, е изложено на опасност поради липса на средства в резултат на факта, че оставащият баланс е използван, Комисията може да внесе предложения за допълнително финансиране, в съответствие с процедурата, посочена в член 21.

Член 35

Настоящото споразумение подлежи на одобряване в съответствие със собствената конституционна процедурата на всяка държава-членка. Правителството на всяка държава-членка уведомява Общия секретариат на Съвета на Европейския съюз за приключването на процедурите, необходими за влизане в сила на настоящото споразумение.

2. Настоящото споразумение се сключва за същия период от време, както и Вторият финансов протокол, приложен към Конвенцията. От друга страна, той остава в сила, колкото е необходимо, до окончателното приключване на всички операции, финансирани по линия на Конвенцията и Протокола.

Член 36

Настоящото споразумение е съставено в един оригинал на датски, нидерландски, английски, финландски, френски, немски, гръцки, италиански, португалски, испански и шведски език, като всеки един от текстовете е с еднаква сила, и се депозира в архива на Общия секретариат на Съвета на Европейския съюз, който от своя страна изпраща заверени копия до всяко правителство на държавите, подписали Споразумението.

В УВЕРЕНИЕ НА КОЕТО, долуподписаните представители на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, полагат подписите си под настоящото споразумение.

Съставено в Брюксел на двадесетия ден на декември хиляда деветстотин деветдесет и пета година.

От името на